uem, ſed inſigniter ualidum, neruumq; finit tendinem, ſua amplitudine acutum illum maxillæ
proceſſum amplectentem, illiq; proceſſui ualidiſſimè inſertum. Ad tendinem hunc omnes tem
poralis muſculi fibræ, ex ſemicirculo uelut ad circuli centrum procurrunt, tendinemq; hunc
efformant illorum muſculorum ritu, [t] quos gibbum, & cauum ſcapulæ implere docebimus, [t] qui ex.
& qui ex ilium oſſe pronati, femoris motibus famulantur, & is cuius beneficio brachium at-
tollitur, adeò profectò, ut ſatis mirari nequeam, quidnam Peculiare illud ſit, tantopere in tem
porali muſculo à Galeno decantatum. Neque ſatis aſſequor, quamobrem is Naturam tot
laudibus efferat, quòd ab aliorum muſculorum forma hîc declinauerit, tendinem educens non
ex muſculi extremo, ut aliàs ſemper, ſed ex muſculi medio. Ego ex tot Galeni in Naturam lau
dibus aliud nihil colligo, quàm illum arbitratum fuiſſe, muſculum temporalem à nobis de-
ſcriptum, unà cum maſſetere unum eſſe, atque tendinem, quem temporalis acuto maxillæ pro-
ceſſui inſerit, à temporali & maſſetere produci. Quod ſi fieret, ex media muſculi ſede tendo is
enaſceretur, temporalis ſcilicet muſculi fibris deorſum ad tendinis generationem deductis,
maſſeteris uerò muſculi fibris ſurſum proreptantibus, & tendinem illum conſtituentibus. At
quid attinet illis Galeni laudibus prolixius immorari, quas ad Naturæ dedecus potius, quàm
honorem, (ſi quis examuſſim ſua perpendat) contexuit? præcipuè quum Natura non ſolùm
ab aliorum muſculorum tendinis productione hîc non aberrauerit, & ſi aberraſſet, neceſſariò
colligeretur, eundem muſculũ maxillam, & ſurſum & deorſum ducere. pars enim muſculi ſub
tendine poſita, neceſſariò deorſum traheret, quemadmodum ſuperior ſurſum alliceret. Rerum
igitur Opifici hymnos canamus, qui muſculum ex tantillo ſpacio, tanto muneri præfectum
produxit, ex quo inſignem illum procreauit tendinem, acutum inferioris maxillæ proceſſum
amplexantem. Quo autem temporalis muſculus robore polleat, & quo nam pacto pro ipſius
mole ualidiſſimum omnium muſculorum munus illi concreditum ſit, condiſcimus, quoties ali
quid ui mordemus, & aliquid impetu dentibus confringere adnitimur, aut ingens aliquod
onus hiſtriones quoſdam leuare conſpicimus. Vt enim uarios hominum in mordendo cona-
tus taceam, nuper Patauij hiſtrionem uidimus, qui ferreum uiginti quinque librarum palum
dentibus à terra ſubleuatum, & aliquandiu in ore erectum, retrorſum à tergo punctim parieti
iniecit, quem triginta nouem pedum interuallo ab hiſtrione deſtitiſſe metitus ipſe ſum. Quan-
quam Turcum nuper Venetijs longè maius robur in mordendo oſtendiſſe audio, qui tra-
bem à quinque uiris illi allatam perinde, ac baculum aliquem, uarijs modis omnium admira-
tione contrectauit. Vtcunque tamen temporalis muſculus ſit ualidus, [u] multiſq; neruorum [u] 2. fi. ca.
propaginibus donatus, ac ſuæ nobilitatis gratia oſſuoſis uallis interceptus, aptiſq; ſinibus in-
cluſus, nihilo minus tamen illi alterum quoque [x] muſculum, ſimiliter robuſtum & neruoſum,
ac in ore deliteſcentem Natura aſſociauit, eiuſdem cum muſculo temporali functionis auto-
rem. Atque huius principium perquàm neruoſum, ex tota cauitate ſinu'ue exoritur, qui in
oſſis cuneum referentis [y] proceſſibus, quos ueſpertilionum alarum imagini comparamus,
inſculpitur. hunc ſiquidem ſinum unà cum oſſis proceſſibus, muſculi huius principium am-
bientibus (ut tutò principiũ id cuſtodiretur) Natura fabrefecit, ſimul etiam proceſſus hos lon
giùs educens, ut commodè ab ipſis principium illud enaſceretur. Cæterùm ilico atque cauita-
tem illam oſſis cuneum imitantis excedit, carneum, amplum & craſſum, ac forma maſſeteri
perquàm ſimile efficitur, interior enim iſte muſculus [a] poſteriori ac interiori parti maxillæ,
ubi hæc latiſſima eſt, implantatur, ualidam amplamq; inſertionem molitus. Vt uerò commo-
diùs præſens muſculus à maxilla ſuſciperetur, neque is nimium oris amplitudinem occupa-
ret, leuem, ſed amplam cauitatem maxillæ inſculptam eſſe diximus, quando ipſius conſtructio
in Primo libro enarrabatur. Porrò muſculus hic, quum eodem cum temporali fungatur mu-
nere, ac ſimul is temporali commiſſus unituſq; aliqua ex parte ſit, nonnullis Anatomicorum
in ore deliteſcens, temporalis pars habita eſt. alij uerò, etiam ſi inuicem committantur, quum
tamen diuerſis prodeant principijs, & in uarias eiuſdem oſſis ſedes implantentur, duos ipſos
ſtatuunt. Nos autem ita illos diſtinguimus, ut utrinque unum temporalem, & unum maſſe-
terem, & unum in ore deliteſcentem enumeremus. Atque his tribus primario uſu hoc mu
nus committitur, ut ſurſum maxillam inferiorem trahant, illamq; ſuperiori iungant. Verùm
maſſeteri id priuatim committitur, ut maſſeterum [b] anterioribus principij partibus contra- [b] qui
ctis, inferior maxilla prorſum ducatur, mentumq; in anteriora promineat. Poſterioribus ue-
rò principij ſedibus tenſis, retrorſum ac uelut ad aures maxilla retrahatur adeò, ut duo hac
ratione motus maſſeterum beneficio peragantur, quibus manducantes indigemus. Atque
huic etiam motui ſuppetias fert temporalis muſculus, prout has illas'ue ſui principij fibras ten-
dit

Li. u de Vſu partium.

Muſculus in ore deliteſcẽs, ſeu alterius lateris tertius.

Maſſeteris, temporalis, et in ore deliteſcentis munus.

dit, aut remittit. deinde maſſeterum, & in ore delite
xilla ducitur. Dextro enim maſſetere duntaxat, &
ctis, maxilla in dextrum latus agitur. At ſiniſtri late
teſcente muſculo, unà contractionem molientibus,
Atque his functionibus in ipſa ſectione nihil æquè
ries. Enarrationi adhuc ſuperſunt alij duo, utrinq
nem ducentes ex prominẽtibus oſſium temporum
referunt. Atque hinc membraneo latiuſculoq; capit
uerſus priora maxillæ, ubi ſummum mentum habet
naſcuntur, & dexter muſculus ſiniſtro hîc ad inſertio
ſede, ubi uel horum muſculorum gratia, maxilla exa
berantes gerit. Præſentes muſculi, dum in ſe collig
ctenus commemorati illud claudunt. Cæterùm uti
quid, & nulli uniuerſi corporis muſculo, præterq
oſſi *v* referenti aſſcribam, commune obtinet. [g] His
que ad inſertionem emetiuntur, pars carnoſa aboletu
do, uel ligamentum quodpiam carniformibus fibris
ex duobus muſculorum uentribus, in quorum med
muſculum conflari diceret, uerùm hîc non perpera
artificio Natura declinauit, atque ideo encomio tibi
tus eorum muſculorum regio, non erat poſt aures ad
tibus proceſſibus explantantur, ſed ad anteriores col
ctitudinem proprij principij, uterque maxillam deor
cis uertebris producerentur, anguſtiam non paruan
tum omnibus alijs partibus inibi repoſitis præbuiſſe
corporis regione adeò exigua, tantum organorum a
poni expedit) reperias, atque hîc in faucibus. Neque
to autem minus circumadiacentes eis muſculos, neq
neque glandes cum uaſorum diuiſionibus præfecta
mini opitulantes, neque aliud quiduis hîc in inferiori
ſola imaginatione, ſua ſede mutare poſſes. Iure itaque
tracturi, nequaquam à ceruicis uertebris explantantu
gallorum calcaria exprimentibus. Et ubi regio potiſſ
ta, hi muſculi meritò excarnes facti, ibidem in ipſorum
commonſtrant. ſi enim iuxta has in faucibus anguſtia
ipſis præcluderetur. Si uerò omni ex parte adeò, ut h
niſſent imbecillitatem, quum nullus muſculus abſqu
quam ſi haberent, & illius tendinis craſſitiem ſuperar
præcipitia ductis cogitari poſſit infirmius? Quocirca
fieri, ad patiendum pertinaces & graciles, Natura iur
ademit, ſolos & nudos producens tendines. quando
tuuntur, tunc iam ſenſim carnem rurſus aſſumunt,
exortum ſibi uendicant.

c 5. tab. H, I. 4. tab. O. 6 ta. I. u. ta. * *6. 3, 4, 5 fig. ca 6. lib. 1. c 2. fi. ca. 10 lit. H.*

f 5 ta. R, S. g 5 ta. H & I muſculi uentres indicãtur, in medio autẽ ipſius neruoſa pars conſiſtit.

MVSCVLORVM INF

xillam mouentium adminiſtratio.

d 4 ta. r.

butins tabula ad C. inter B & D.

ORVM qui maxillam inferiorem
nem debitè abſoluturus, illam à
pite itaque in latus reclinato, gra
bus paraſti, cultro, & admoto eti
excindes, & id acutiori cultello
ualli ritu hoc proponitur, & ma
rabis, exactè tum temporalis mu
ris exortum conſiderans. Ablato iugali oſſe temporalis
capitis longitudinem ſemicirculi inſtar exoriri dicebat
proximè ab oſſe abrades, quouſque totum muſculum

ANDREAS VESALIUS *De Humani Corporis Fabrica* BASEL, 1543 THE WARNOCK LIBRAR